

Sứ điệp Bốn

Khôi phục các lễ thật chủ quan trong Phúc âm Giăng

Đọc Kinh văn: Gi. 1:14, 16; 14:16-20; 20:22; 4:10, 14; 6:35, 57; 12:23-24; 3:29-30

I. Chúa muốn khôi phục các lễ thật chủ quan trong Thánh Kinh—Gi. 1:14; 14:16-20; 1Ti. 3:15-16a; 2 Ti. 4:22; 3:15-16:

- A. Các lễ thật trong Thánh Kinh luôn có hai phương diện—phương diện khách quan và phương diện chủ quan—La. 8:34, 10; Cól. 3:1; 1:27:
1. Sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời có hai phương diện: phương diện khách quan bên ngoài, được tượng trưng bởi chiếc áo tốt nhất, và phương diện chủ quan bên trong, được tượng trưng bởi bò con mập; là sự công chính khách quan của chúng ta, Christ là sự cứu rỗi của chúng ta ở bên ngoài, trong khi là sự sống chủ quan của chúng ta để chúng ta vui hưởng, Christ là sự cứu rỗi của chúng ta ở bên trong—Lu. 15:22-24; đc. La. 5:10.
 2. Mọi giáo lí khách quan đều là vì kinh nghiệm chủ quan; Christ khách quan là “chiếc áo tốt nhất” tức sự công chính làm thỏa mãn Đức Chúa Trời để che phủ tội nhân ăn năn (Giê. 23:6; 1 Cô. 1:30), trong khi Christ chủ quan là “bò con mập” là Đấng Christ phong phú (Êph. 3:8), bị giết trên thập tự giá để là sự cung ứng sự sống và sự vui hưởng cho tín đồ trong sự phục sinh (Gi. 10:10; 6:63; 11:25; 12:24; 4:10, 14; 20:22).
 3. Là sự công chính khách quan của chúng ta, Christ làm cho chúng ta có khả năng đáp ứng đòi hỏi của Đức Chúa Trời công chính, trong khi là sự công chính chủ quan của chúng ta, Christ làm cho chúng ta có khả năng đáp ứng đòi hỏi của Đấng Christ đắc thắng—Thi. 45:13-14; Phil. 3:9; Khải. 19:7-9.
 4. Sự xưng công chính là “của sự sống” vì sự sống là mục tiêu trong sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời; mối liên hiệp sự sống mang tính hữu cơ của chúng ta với Chúa và trong Chúa theo cách chủ quan là kết quả của việc chúng ta được xưng công chính cách khách quan—La. 5:10, 17-18; 11:17, 24; Gi. 15:4-5; 1 Cô. 6:17.
- B. Các lễ thật chủ quan gắn liền với Linh và sự sống, và được cấu tạo bằng Linh và sự sống—Gi. 6:63; 2 Cô. 3:6:
1. Linh và sự sống là thực chất của các lễ thật chủ quan; vì vậy, không có Linh và sự sống, chúng ta không có bất cứ lễ thật chủ quan nào.
 2. Khi sống bởi Linh và sự sống, chúng ta kinh nghiệm các lễ thật chủ quan, và điều này đem đến kết quả là nếp sống Hội thánh—La. 8:2, 4; 16:1, 4-5.

II. Phúc âm Giăng—sách nói về các lễ thật chủ quan—khải thị rằng chúng ta nên có những kinh nghiệm chủ quan về Christ—4:14; 6:57; 20:22:

- A. Phúc âm Giăng là sách nói về việc kinh nghiệm Christ là sự sống chủ quan—1:4; 3:15-16; 10:10; 11:25; 14:6a:
1. Cha là nguồn của sự sống, Con là hiện thân của sự sống, và Linh là Đấng ban sự sống—5:26; 1:4; 6:63.
 2. Sự xây dựng và gia tăng của Thân thể Đấng Christ là sự lớn lên và tuôn chảy của sự sống—7:37-38; 15:1-8.
 3. Những người đắc thắng là những người nhận lãnh, vui hưởng và ban phát Christ là đồng cỏ sự sống xanh tươi—1:12-13, 16; 10:9-10; 21:15-17.

4. Cha là nguồn mạch như là nguồn sự sống, Con là dòng suối như là sự phun trào sự sống, Linh là sông như là sự tuôn đổ sự sống, và Đức Chúa Trời Tam Nhất đang tuôn chảy này là để “vào trong sự sống đời đời”, tức là việc trở nên Giê-ru-sa-lem Mới của chúng ta là toàn bộ sự sống đời đời (với Đức Chúa Trời là vinh hiển của sự sống, Cha là ánh sáng của sự sống, Con là cây sự sống, và Linh là sông sự sống)—4:14b; Khải. 21:9b-11, 23; 22:1-2, 5.
- B. Là Lời đời đời của Đức Chúa Trời, Đấng Christ được khải thị trong chương 1 của sách Giảng —c. 1:
1. Là Lời của Đức Chúa Trời, Đấng Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời qua cõi thọ tạo của Ngài—c. 3.
 2. Là Lời của Đức Chúa Trời, Đấng Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời qua sự nhục hóa của Ngài như là nhà trại của Đức Chúa Trời—c. 14.
 3. Là Lời của Đức Chúa Trời, Đấng Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời bằng cách trở nên Chiên con của Đức Chúa Trời để cứu chuộc—c. 29.
 4. Là Lời của Đức Chúa Trời, Đấng Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời qua việc trở nên Linh xúc dầu để biến đổi những người được chuộc của Đức Chúa Trời thành đá hầu xây dựng nhà Đức Chúa Trời (Bê-tên) cách hữu cơ cho Tân Ước—cc. 32-42, 51; đc. Sáng. 28:11-22.
- C. Lời đã trở nên xác thịt để làm cho Đức Chúa Trời trở nên có thể tiếp xúc được, có thể chạm đến được, có thể nhận lãnh được, có thể kinh nghiệm được, có thể bước vào được và có thể vui hưởng được hầu Ngài có thể đem chính Ngài vào trong chúng ta—Gi. 1:14; 14:16-17.
- D. Đấng Christ đã trở nên Linh là hơi thở để chúng ta có thể hô hấp Ngài, nước hằng sống để chúng ta có thể uống Ngài, và bánh sự sống để chúng ta có thể ăn Ngài—4:10, 14; 6:32-33, 35, 51, 54-57; 7:37-39; 20:22.
- E. Christ là cây nho thật, và chúng ta là nhánh của Ngài—15:1-8:
1. Sự sống, thực chất và bản chất của cây nho chính là sự sống, thực chất và bản chất của nhánh—1 Gi. 5:11-12; 2 Phi. 1:4.
 2. Là cây nho, Con là trung tâm của gia tể Đức Chúa Trời và là hiện thân cho mọi phong phú của Cha; bằng cách vun trồng Con, Cha đem chính Ngài cùng với mọi phong phú của Ngài vào cây nho, và cuối cùng, cây nho ấy biểu lộ Cha cách tập thể qua các tín đồ trong Christ là các nhánh.
- F. Kinh nghiệm chủ quan về Christ thật ra là chính Christ vào trong chúng ta để là sự sống của chúng ta và thành phần cấu tạo của bản thể chúng ta—Côl. 3:4, 10-11.

III. Phúc âm Giảng khải thị các lẽ thật chủ quan về Hội thánh:

- A. Kết quả của việc chúng ta nhận lãnh Chúa vào bên trong là chúng ta trở nên thành phần cấu tạo của Hội thánh—12:24; 20:17; 15:4-5; 3:29-30.
- B. Sự khôi phục của Chúa là khôi phục kinh nghiệm chủ quan về Christ để thực hành nếp sống Hội thánh—Ga. 1:15-16; 2:20; 4:19; 1:2:
 1. Hội thánh, tức kết quả của việc chúng ta kinh nghiệm chủ quan về Christ, chính là Christ được cấu tạo vào trong những người tin Ngài—Êph. 3:16-19.
 2. Christ, Đấng đã chết và phục sinh, đã được đem vào trong chúng ta để sản sinh Hội thánh là Thân thể Ngài—Côl. 1:27, 18; 2:19; 3:15.
 3. Trong chính Ngài, Christ là Đầu, còn Christ mà được cấu tạo vào trong chúng ta là Thân thể—Êph. 1:22-23; 3:17; 4:15-16; Côl. 1:18, 27; 3:4; 2:19; 3:15.

- C. Dù Phúc âm Giăng không trực tiếp dùng từ *Hội thánh* nhưng sự tồn tại của Hội thánh và thành phần cấu tạo của Hội thánh đều được đề cập rõ ràng, và Hội thánh được nhắc đến theo 7 phương diện:
1. Hội thánh bao gồm nhiều hạt lúa mì, tức là nhiều tín đồ được sản sinh qua sự chết và sự phục sinh của Christ—12:23-24.
 2. Hội thánh bao gồm nhiều em của Chúa—20:17.
 3. Hội thánh là nhà Cha—14:2, 23.
 4. Hội thánh là cây nho của Con với nhiều nhánh—15:5, 7.
 5. Hội thánh là con mới sinh của Linh, tức người mới, được Linh tổng kết sinh ra—16:20-22.
 6. Hội thánh là cô dâu với Đấng Christ là Chàng rể—3:29-30.
 7. Hội thánh là một bầy với Đấng Christ là Người chăn—10:14-16.
- D. Nếp sống Hội thánh thực tiễn là kết quả của việc chúng ta kinh nghiệm các lẽ thật chủ quan; khi chúng ta kinh nghiệm các lẽ thật chủ quan, Hội thánh tự động được sản sinh—La. 8:10-11; 12:4-5; 16:1, 4-5; 1 Cô. 1:9, 30; 15:45b; 6:17; 1:2; 12:27.
- E. Kết quả của việc chúng ta kinh nghiệm Christ như sự sống cách chủ quan là nếp sống Hội thánh như nhà yến tiệc—Gi. 12:1-11:
1. Trong nếp sống Hội thánh, tất cả chúng ta phải là một chi thể tam diện của Hội thánh—một “Ma-thê-La-xa-rơ-Ma-ri.”
 2. Trong nếp sống Hội thánh thật, sự phụng sự siêng năng được dâng lên cho Chúa, chứng cứ sống động về Chúa được nhìn thấy, và tình yêu tuyệt đối dành cho Chúa được tuôn đổ; đây là sự biểu lộ thật của Thân thể Chúa, là một chiếc bình để chứa đựng Chúa và biểu lộ Ngài.